

**Ανακοίνωση των Παρεμβάσεων-
Συσπειρώσεων-Κινήσεων Δευτεροβάθμιας
και Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης για τη
συμπλήρωση 28 χρόνων από τη δολοφονία
του αγωνιστή καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα**

Το βράδυ της 8ης Γενάρη 1991, ο καθηγητής Νίκος Τεμπονέρας έπεφτε νεκρός μπροστά στο σχολικό συγκρότημα «Βουδ» στην Πάτρα, από το λαστό του αρχιτραμπούκου ΟΝΝΕΔιτη Καλαμπόκα, προέδρου της νεολαίας της ΝΔ, Αχαΐας και Δημοτικού Συμβούλου. Γιατί υπερασπίστηκε το σχολείο και τους μαθητές του από τις δολοφονικές απόπειρες ανακατάληψης που επιχειρούσαν, με κάλυψη της κυβέρνησης, οι λεγόμενοι «αγανακτισμένοι πολίτες», τα τάγματα εφόδου της ΟΝΝΕΔ, Κένταυροι και Ρέιντζερς. Πρόκειται για μια πολιτική δολοφονία μέσα στη φλόγα της εξέγερσης του κινήματος το '90 - '91.

Στο τέλος του 1990, η κυβέρνηση Μητσοτάκη άνοιξε την πόρτα στην επέλαση του νεοφιλελευθερισμού και παρέδωσε όλες οι εργατικές, κοινωνικές και δημοκρατικές κατακτήσεις, για να συνθλιβούν, από το βαρύ χέρι της αγοράς. Τότε άρχισε και στην παιδεία, με υπουργό τον Κοντογιαννόπουλο (μετέπειτα υπουργό του ΠΑΣΟΚ), πιο επιθετικά ο χορός των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων που κατά κύματα συνεχίζονται μέχρι τις μέρες μας. Με το πολυνομοσχέδιο που είχε κατεβάσει η κυβέρνηση άνοιγε ο δρόμος για ένα πιο ταξικό και πειθαρχημένο σχολείο (εισαγωγικές από το Γυμνάσιο στο Λύκειο, πειθαρχικός έλεγχος μαθητικής ζωής κλπ), αλλά και Πανεπιστήμιο (λειτουργία ιδιωτικών ΑΕΙ, περικοπές κοινωνικών παροχών σε φοιτητές κ.ά.). Απέναντι σε αυτή την αντεργατική και αντιεκπαιδευτική πολιτική ξεδιπλώθηκε ένα μεγαλειώδες κίνημα με μαζικές καταλήψεις σχολείων και σχολών και συγκλονιστικά συλλαλητήρια. Στους δρόμους του αγώνα συναντήθηκαν μαθητές, φοιτητές, εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι σε ένα αποφασιστικό κίνημα που μπόρεσε να νικήσει. Αυτή η δυνατότητα νίκης στοίχειωνε τον ύπνο της εξουσίας. Για αυτό η τρομοκρατία. Η δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα ήταν η πολλοστή δολοφονία του αστικού συστήματος που συμπλήρωνε - σε καιρό αστικής δημοκρατίας - το πάνθεον των Γ. Λαμπράκη, Σ. Πέτρουλα, Κουμή, Κανελλοπούλου και Μ. Καλτεζά.

Ο υπουργός Παιδείας κήρυξε την ανακατάληψη των σχολείων και ο κομματικός και

παρακρατικός μηχανισμός της ΝΔ τον στήριζε έμπρακτα, ασκώντας τρομοκρατία σε κάθε σχολείο και γειτονιά. Στις 8/1 η μεγάλη πλειονότητα των σχολείων είναι κατειλημμένα. Ο Ριζοσπάστης γράφει “Θα το πούμε άλλη μια φορά. Τα σχολεία πρέπει να λειτουργήσουν ομαλά το συντομότερο δυνατό...” και το ΔΣ της ΟΛΜΕ κηρύσσει 3ήμερο κλείσιμο όλων των σχολείων μόνο μετά τη δολοφονία.

Σήμερα, το έργο των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων μέσα στην κρίση, που δεν μπόρεσαν να εφαρμόσουν πλήρως οι κυβερνήσεις ΝΔ – ΠΑΣΟΚ, το ολοκληρώνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Υλοποιώντας την πολιτική κεφαλαίου, ΕΕ, ΟΟΣΑ επιχειρεί να επιβάλλει την πλήρη εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης και την καταβράθρωση της εργασίας και των δημοκρατικών δικαιωμάτων. Σήμερα, προωθεί το προσοντολόγιο, μια πραγματική λαιμητόμο των εργασιακών δικαιωμάτων για τους διορισμούς και τις προσλήψεις στην εκπαίδευση και το «νέο Λύκειο» της ισοπέδωσης των μορφωτικών δικαιωμάτων και του ακρωτηριασμού του ήδη υποβαθμισμένου σχολείου. Την ίδια στιγμή «μοιράζεται κοινές αξίες με ΗΠΑ και ΝΑΤΟ», φέρνοντας τα πολεμικά τους σχέδια στην περιοχή και διαχειρίζεται το θάνατο που σκορπά η αντιπροσφυγική πολιτική της ΕΕ. Στην εξαθλίωση ζωών και προσδοκιών που δημιουργεί, δε διστάζει να διασύρει την ιστορία των αγώνων και της αριστεράς, που πάντα φώτιζε τον άλλο δρόμο από τη συστημική σήψη της εξουσίας, προετοιμάζοντας το έδαφος για την επέλαση των νέων εθνικιστικών, φασιστικών ταγμάτων εφόδου.

Σε αυτή τη δύσκολη εποχή η συστράτευση όλων των εργαζόμενων και της νεολαίας για την ανατροπή των αντιδραστικών πολιτικών, που διαλύουν ό,τι απέμεινε όρθιο απ’ τις κατακτήσεις του κόσμου της εργασίας, είναι όσο ποτέ αναγκαία. Ο καθένας και η καθεμιά πρέπει να στρατευτούμε σ’ αυτόν τον αγώνα. Ο άλλος δρόμος, αυτός της απάθειας και της υποταγής είναι δρόμος προς την εκβαρβαρότητα της κοινωνίας και της ανθρωπίνης υπόστασης. Γι’ αυτό η μνήμη του Νίκου Τεμπονέρα παραμένει ζωντανή.

Έγινε το σύμβολο του συλλογικού ανθρώπου που υπερασπίζεται χωρίς όρους και προϋποθέσεις το δικαίωμα του αγώνα ενάντια σε «θεούς και δαίμονες» για την ανατροπή της κοινωνικής βαρβαρότητας και την επικράτηση του δίκιου. Ο εργαζόμενος που υπερασπίστηκε τον συλλογικό αγώνα μέσω του σωματείου. Δε φοβήθηκε και δεν έσκυψε το κεφάλι, δε λογοδότησε στη διοίκηση, την εξουσία, στους νοικοκυραίους της εποχής και στους φασίστες. Ο Δάσκαλος που «υπερασπίστηκε το παιδί για να υπάρχει ελπίδα», ξεπερνώντας τους τοίχους της σχολικής αίθουσας και μιας δημοσιοϋπαλληλικής διδασκαλίας.

Όλοι και όλες στη συγκέντρωση μνήμης για το Νίκο Τεμπονέρα, που οργανώνεται από ΟΛΜΕ-

ΔΟΕ, την Τετάρτη 9 Γενάρη στις 6 μμ, στην Πάτρα στο σχολικό συγκρότημα Τεμπονέρας.

Ο Νίκος Τεμπονέρας ζει και αναπνέει στους νέους αγώνες